

niging : C. M. O. Z66 heb ik hem leeren kennen en waardeeren en de woorden, die ik onlangs in dat orgaan tot zijn gedachtenis schreef, zijn ook nu nog in hun volle kracht.

Ieder, die met Yntema in aanraking kwam, moet wel in sterke mate de overtuiging hebben gekregen, dat hij een goed, een goedhartig man was. Hulpvaardig en vriendelijk, altijd minzaam in den omgang — nimmer heb ik hem anders aangetroffen. Inschikkelijk en plooibaar in tal van zaken — maar niet in dingen, die zijn beginselen, zijn overtuiging raakten. Dan was hij wel verdraagzaam jegens anderen, doch voor zichzelf stond hij onwrikbaar; vriendelijk doch beslist wees hij alles af wat van den goeden weg zou afvoeren.

Daarenboven ben ik persoonlijk altijd sterk onder den indruk geweest van zijn omvangrijke kennis en van zijn groote belezenheid. Hij was inderdaad, wat men noemt, knap. Maar in elk gesprek, waarbij dit duidelijk aan het licht trad, kwam ook altijd zijn bescheidenheid aan den dag : van ieder wenschte hij te leeren.

Nu is deze voorbeeldige christen van ons weggenomen. Figuren als hij hebben wij veel te weinig. Bij hem *zagen* wij iets van die charitas, waarvan de apostel zegt : zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zich zelve niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad.

Moge God de bedroefde familie troosten. Hoe hard moet het zijn zulk een echtgenoot te verliezen, zulk een vader. Hier baat geen menschentroost. God zelf heeft onzen vriend van zijn post, uit zijn vele werkzaamheden weggenomen. Hij zal, op hun gebed, ook troost schenken aan ieder der treurende nabestaanden.

J. BRUIN.
